

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

383 **WET** van 21 Juli 1954, houdende regelen inzake het onttrekken van water aan de bodem door waterleidingbedrijven. (Grondwaterwet Waterleidingbedrijven.)

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regelen te stellen omtrent de onttrekking van water aan de bodem door waterleidingbedrijven;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. Deze wet verstaat onder:

„Onze Minister”: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;

„de Commissie”: de Commissie van deskundigen, bedoeld in artikel 3;

„inrichting”: een inrichting, die ten doel heeft ter openbare voorziening water aan de bodem te onttrekken, dat bestemd of mede bestemd is tot drinkwater voor menselijk gebruik.

Artikel 2. 1. Het is verboden zonder vergunning van Onze Minister:

a. een inrichting tot stand te brengen;

b. een inrichting zodanig te wijzigen, dat het vermogen tot wateronttrekking wordt vergroot of uit de wijziging schade aan gronden of wateren van anderen kan voortvloeien;

c. een inrichting in werking te hebben.

2. Dit verbod geldt niet zolang het vermogen tot wateronttrekking van de gezamenlijke onttrekkingsmiddelen van een inrichting niet meer dan tien kubieke meter per uur bedraagt.

Artikel 3. 1. Er is een Commissie van deskundigen, die tot taak heeft van advies te dienen met betrekking tot de toepassing van deze wet.

2. Onze Minister kan aan de Commissie opdragen, van advies te dienen met betrekking tot andere vragen betreffende het onttrekken van water aan de bodem door inrichtingen.

3. De Commissie bestaat uit ten minste vijf, door Ons op voordracht van Onze Minister benoemde, leden. Voor ieder der leden wijzen Wij, eveneens op voordracht van Onze Minister, een plaatsvervangend lid aan. Een der leden wordt door Ons als Voorzitter aangewezen. Wij kunnen één of meer secretarissen benoemen.

4. Wij regelen de werkzaamheden der Commissie.

5. De Commissie brengt jaarlijks aan Onze Minister verslag uit omtrent haar werkzaamheden.

Artikel 4. 1. De houder van een inrichting is verplicht de hoeveelheden water, die door middel van de inrichting aan de bodem worden onttrokken, te meten en aantekening te houden van deze metingen.

2. Onze Minister bepaalt aan welke vereisten deze meting en aantekening moeten voldoen.

3. De houder van een inrichting is verplicht de hem ter beschikking staande gegevens omtrent wateronttrekking door middel van de inrichting, zomede gegevens omtrent andere zaken en feiten, de naleving van deze wet betreffende, op door of vanwege Onze Minister gedaan verzoek te verstrekken.

Artikel 5. 1. Indien Onze Minister, de Commissie gehoord, in verband met de toepassing van deze wet een onderzoek nodig oordeelt, is hij bevoegd de eigenaren en gebruikers van gronden of wateren, waar dat onderzoek wordt ingesteld, de verplichting op te leggen het verrichten van dat onderzoek, zomede het aanbrengen, het aanwezig zijn, het onderhouden, het gebruiken en het verwijderen van de voor dat onderzoek nodige middelen, te gedogen. Onze Minister draagt zorg, dat in het gebruik dier gronden of wateren niet meer stoornis wordt veroorzaakt dan redelijkerwijs nodig is voor het onderzoek.

2. Onze Minister stelt de eigenaren en gebruikers, ten minste twee weken voor de aanvang van het onderzoek, schriftelijk in kennis van de op hen gelegde verplichting.

3. Het Rijk vergoedt aan de rechthebbenden de schade, veroorzaakt door het onderzoek.

Artikel 6. Rechthebbenden ten aanzien van enig onroerend goed, waarin de stand van het water invloed ondergaat door wateronttrekking krachtens een vergunning als bedoeld in artikel 2, zijn gehouden de onttrekking te gedogen, behoudens recht op vergoeding van schade.

HOOFDSTUK II

De vergunning

Artikel 7. 1. Wij bepalen bij algemene maatregel van bestuur, welke gegevens en bescheiden ten behoeve van de beoordeling van een aanvraag om vergunning worden overgelegd.

2. De aanvrager verstrekt op hem door of vanwege Onze Minister of door de Commissie gedaan verzoek de inlichtingen, welke door Onze Minister of de Commissie voor de beoordeling van de aanvraag dienstig geacht worden.

3. Indien de aanvrager of hij, die voornemens is een aanvraag in te dienen, ter verkrijging van de gegevens, bescheiden en inlichtingen, bedoeld in de leden één en twee, onderzoeken wenst te verrichten op gronden of wateren, ten aanzien waarvan hem de nodige bevoegdheid ontbreekt, verzoekt hij Onze Minister hem in de gelegenheid te stellen die onderzoeken te verrichten. Daarbij legt hij over een opgave van de ligging van de gronden of wateren, van de namen en woonplaatsen van de eigenaars en gebruikers daarvan, zomede van de aard der onderzoeken, ten behoeve waarvan het gebruik dier gronden of wateren nodig is.

4. Voorzover Onze Minister, de Commissie gehoord, het verrichten van de in het vorig lid bedoelde onderzoeken nodig oordeelt, is artikel 5, leden 1 en 2, van overeenkomstige toepassing.

5. De aanvrager vergoedt aan de rechthebbenden de schade, veroorzaakt door het onderzoek.

Artikel 8. 1. De aanvraag om vergunning wordt ingediend bij Gedeputeerde Staten der provincie, waarin de plaats, waarop de aanvrager voornemens is een inrichting tot stand te brengen, dan wel de inrichting, waarop de aanvraag betrekking heeft, is gelegen.

2. Gedeputeerde Staten winnen omtrent de aanvraag het advies der Commissie in.

Artikel 9. 1. Gedeputeerde Staten zenden aan Burgemeester en Wethouders van alle in hun provincie gelegen gemeenten, waarin de beoogde wateronttrekking naar hun oordeel van invloed zou kunnen zijn, een afschrift van de aanvraag, van de daarbij behorende stukken, van het in artikel 8, lid 2, bedoelde advies, zomede een kennisgeving van de tijd en plaats, van de in artikel 11, lid 1, bedoelde zitting.

Gelijke toezending geschiedt aan de Besturen der waterschappen, veenschappen en veenpolders, waar de beoogde wateronttrekking naar het oordeel van Gedeputeerde Staten van invloed zou kunnen zijn.

2. Indien naar het oordeel van Gedeputeerde Staten de invloed der beoogde wateronttrekking zich buiten het gebied hunner provincie zou kunnen uitstrekken, zenden zij een afschrift van de aanvraag, van de daarbij behorende stukken en van het advies, bedoeld in artikel 8, lid 2, aan Gedeputeerde Staten der provincie of provincies, waarin de invloed der wateronttrekking kan worden verwacht. Het bepaalde in lid 1 is van toepassing op Gedeputeerde Staten dezer provincie of provincies.

Artikel 10. 1. Burgemeester en Wethouders van de in artikel 9 bedoelde gemeenten leggen een afschrift van de aanvraag, van de daarbij behorende stukken en van het advies, bedoeld in artikel 8, lid 2, zomede de kennisgeving bedoeld in artikel 9, lid 1, gedurende twee maanden ter gemeente-secretarie voor een ieder ter inzage.

2. Burgemeester en Wethouders geven van de nederlegging op kosten van de aanvrager tevoren kennis in een ter plaatse verspreid wordend nieuws- of advertentieblad, alsmede op de in hun gemeente gebruikelijke wijze.

3. Gedurende de termijn van ter inzage liggig kunnen de belanghebbenden schriftelijk bezwaren indienen tegen het verlenen van vergunning bij Burgemeester en Wethouders der gemeenten, binnen welke het onroerend goed, waarop de bezwaren betrekking hebben, is gelegen.

4. Na afloop van de in het vorig lid bedoelde termijn zenden Burgemeester en Wethouders een exemplaar van het nieuws- of advertentieblad, waarin de in lid 2 bedoelde kennisgeving is geschied, de ter inzage gelegde stukken en de ingediende bezwaarschriften, vergezeld van hun advies, onverwijld aan Gedeputeerde Staten der provincie, waarin hun gemeente is gelegen.

Artikel 11. 1. In een openbare zitting, welke wordt gehouden ter secretarie van een der gemeenten, bedoeld in artikel 9, lid 1, aan te wijzen door Gedeputeerde Staten, bestaat gelegenheid de ingediende bezwaren mondeling toe te lichten en overleg te plegen met de aanvrager.

2. De zitting wordt geleid door een door Gedeputeerde Staten aangewezen lid van dat College. Een door Onze Minister aangewezen deskundige, zomede een door het dagelijks bestuur aangewezen vertegenwoordiger van elke gemeente, waarin onroerende goederen zijn gelegen, met betrekking tot welke belanghebbenden bezwaren hebben ingediend, wonen de zitting bij.

3. Van het ter zitting voorgevallene wordt ten overstaan van het lid van Gedeputeerde Staten proces-verbaal opgemaakt, dat aan de aanvrager en de gehoorde personen ter medeondertekening wordt aangeboden.

4. Gedeputeerde Staten zenden zo spoedig mogelijk de bescheiden, bedoeld in artikel 10, lid 4, en in lid 3 van dit artikel, vergezeld van hun advies aan Onze Minister en delen daarbij mede, of toepassing is gegeven aan het bepaalde in artikel 9, lid 2.

Artikel 12. 1. Onze Minister beslist, de Commissie gehoord.

2. Onze Minister verleent vergunning, indien het algemeen belang dit vordert.

3. De beslissing van Onze Minister wordt met redenen omkleed. Zij wordt schriftelijk medegedeeld aan de aanvrager en aan de belanghebbenden, die tijdig bezwaren hebben ingediend.

4. Bij de vergunning kunnen voorschriften worden gegeven, ter bescherming van belangen, betrokken bij de stand van het grondwater.

Artikel 13. 1. De vergunning wordt schriftelijk verleend. Zij geldt zowel voor de aanvrager als voor zijn rechtverklaringen.

2. In de vergunning worden ten minste vermeld:

a. de naam en de woonplaats van de vergunninghouder;

b. een omschrijving van de inrichting, waarop de vergunning betrekking heeft;

c. de hoeveelheid water, die gedurende door Onze Minister te bepalen perioden ten hoogste aan de bodem mag worden onttrokken.

3. De vergunning treedt niet in werking, alvorens de beroepstermijn, bedoeld in artikel 17, lid 1, is verstreken of, indien beroep wordt ingesteld, alvorens op het beroep is beslist.

4. Onze Minister maakt een vergunning, tegen welke verlening geen tijdig beroep is ingesteld, bekend door mededeling in de *Nederlandse Staatscourant*, op kosten van de aanvrager.

Artikel 14. Indien ten tijde van de aanvraag de gevolgen der beoogde wateronttrekking onvoldoende kunnen worden beoordeeld, kan de vergunning voor een proeftijd van ten hoogste vijf jaren worden verleend. Na afloop van de duur, waarvoor deze vergunning is verleend, kunnen nieuwe vergunningen voor een proeftijd worden verleend. De gezamenlijke proeftijden mogen een duur van tien jaren niet overtreffen.

Artikel 15. 1. Onze Minister is bevoegd:

a. aan een verleende vergunning nieuwe voorschriften te verbinden, dan wel de aan een vergunning verbonden voorschriften te wijzigen;

b. de aan een vergunning verbonden voorschriften geheel of gedeeltelijk in te trekken.

2. Een besluit als bedoeld in het vorige lid wordt slechts genomen, indien naar het oordeel van Onze Minister de ontvinding de noodzakelijkheid daarvan heeft aangetoond, terwijl een besluit, als bedoeld onder *b* van dit lid mede kan worden genomen, indien naar het oordeel van Onze Minister de bij een vergunning gegeven voorschriften overbodig zijn.

3. Onze Minister zendt een ontwerp van het besluit met een afschrift van een desbetreffend advies der Commissie aan de Colleges van Gedeputeerde Staten, die met betrekking tot de vergunning van advies hebben gediend. Gedeputeerde Staten doen deze bescheiden toekomen aan Burgemeester en Wethouders der gemeenten, en aan de besturen der waterschappen, veenschappen en veenpolders, aan wie zij de op de vergunning betrekkelijke stukken, bedoeld in artikel 9, lid 1, hebben toegezonden.

Zij doen daarbij mededeling van tijd en plaats van de openbare zitting, als bedoeld in artikel 11, lid 1.

4. Ten aanzien van een voorgenomen besluit, als bedoeld in dit artikel, is het bepaalde in de artikelen 10 en 11 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat de kosten, bedoeld in artikel 10, lid 2, ten laste komen van de vergunninghouder.

5. Onze Minister beslist, de vergunninghouder en de Commissie gehoord. De artikelen 12, lid 3, en 13 zijn op dit besluit van overeenkomstige toepassing.

Artikel 16. 1. Onze Minister trekt de vergunning in, indien de vergunninghouder schriftelijk verklaart daarvan geen gebruik te zullen maken.

2. Onze Minister is bevoegd een vergunning in te trekken, indien de inrichting, waarvoor zij is verleend, gedurende vier

achtereenvolgende jaren niet wordt gebruikt of een andere bestemming krijgt.

Artikel 17. 1. Binnen een maand na de dag van de verzending der schriftelijke mededeling bedoeld in artikel 12, lid 3, kan bij Ons beroep worden ingesteld:

a. tegen een besluit, als bedoeld in artikel 12, lid 1 door de aanvrager en de belanghebbende, die tijdig bezwaren heeft ingediend, en op de in artikel 11 bedoelde zitting in persoon of vertegenwoordigd door een gemachtigde is verschenen;

b. tegen een besluit, als bedoeld in artikel 15, lid 1 door de vergunninghouder en de belanghebbende, die tijdig bezwaren heeft ingediend en op de in artikel 11 bedoelde zitting in persoon of vertegenwoordigd door een gemachtigde is verschenen.

2. Het beroepschrift wordt ingediend bij Onze Minister. Deze zendt bericht van ontvangst aan degene, die het beroepschrift heeft ingediend en stelt, wanneer het beroep door een ander dan de aanvrager of vergunninghouder is ingediend, deze laatste daarvan in kennis.

3. Wij beslissen in beroep bij een met redenen omkleed besluit, de Raad van State, afdeling voor de geschillen van bestuur, gehoord. Onverminderd het bepaalde in artikel 40 der Wet, houdende regeling der samenstelling en der bevoegdheid van de Raad van State, draagt Onze Minister zorg, dat dit besluit door mededeling in de *Nederlandse Staatscourant* wordt bekend gemaakt.

HOOFDSTUK III

Schadevergoeding

Artikel 18. 1. Indien zulks redelijkerwijze mogelijk is wordt de schade, bedoeld in artikel 6, op kosten van de vergunninghouder ondervangen.

2. Vergoeding van de schade behoeft niet te bestaan in een geldsom. Een vergoeding in geld behoeft niet te bestaan in de betaling van een geldsom ineens.

Artikel 19. 1. De rechthebbende op enig onroerend goed, die aanspraak maakt op schadevergoeding, doet hiervan bij aangetekende brief mededeling aan Onze Minister.

2. Onze Minister stelt ten spoedigste de brief in handen van de Commissie en zendt tegelijkertijd een afschrift daarvan aan de vergunninghouder. Van één en ander doet hij mededeling aan degene die aanspraak maakt op schadevergoeding.

Artikel 20. 1. Voorzover de Commissie de aanspraak op schadevergoeding gegrond oordeelt, ontwerpt zij een voorstel tot ondervanging dan wel tot vergoeding van de schade.

2. De Commissie zendt bij aangetekende brief het door haar ontworpen voorstel aan degene, die aanspraak maakt op schadevergoeding en aan de vergunninghouder. Indien de aanspraak naar haar oordeel ongegrond is doet zij daarvan op overeenkomstige wijze mededeling.

Artikel 21. 1. De Commissie stelt, gelijktijdig met het verzenden van het in lid 2 van het voorgaande artikel bedoelde voorstel of van de in dat lid bedoelde mededeling, de betrokkenen in de gelegenheid schriftelijk bezwaren bij haar in te dienen binnen een maand na de dagtekening der verzending. Tegelijkertijd stelt zij de betrokkenen in kennis van het tijdstip waar en de plaats, waarop zij of hun schriftelijk gemachtigden, desgewenst bijgestaan door een of meer deskundigen, mondeling hun bezwaren kunnen toelichten voor een of meer leden der Commissie.

2. Van het behandelde ter zitting, bedoeld in het voorgaande lid, wordt een proces-verbaal opgemaakt, dat aan de betrokkenen ter mede-ondertekening wordt aangeboden. De betrokkenen ontvangen hiervan binnen een maand een afschrift.

3. Indien de Commissie in het ter zitting behandelde aanleiding heeft gevonden haar oorspronkelijk voorstel te wijzigen, dan wel terug te komen op haar mededeling, dat voor schadevergoeding geen aanleiding bestaat, zendt zij haar nader voorstel gelijktijdig met het proces-verbaal aan de partijen.

4. Voorzover binnen de in lid 1 gestelde termijn geen schriftelijke bezwaren zijn ingediend, wordt het door de Commissie ontworpen voorstel geacht door de betrokkenen te zijn aanvaard. Zulks geldt eveneens voor een nader voorstel, indien binnen een maand na de dagtekening der verzending van zodanig voorstel geen der betrokkenen schriftelijk heeft medegedeeld het nader voorstel te verwerpen.

De Commissie stelt bij aangetekende brief de betrokkenen er van in kennis, indien een voorstel of nader voorstel wordt geacht door hen te zijn aanvaard.

5. Een voorstel, dat wordt geacht door de betrokkenen te zijn aanvaard, verbindt eveneens de volgende rechtverkrijgenden ten aanzien van de inrichting en van de onroerende goederen, waarop het voorstel betrekking heeft.

Artikel 22. Een rechtsvordering tot vergoeding van schade aan enig onroerend goed, als bedoeld in artikel 6, kan slechts bij de rechter aanhangig worden gemaakt, nadat toepassing is gegeven aan het bepaalde in de artikelen 19 en 20, zomede, indien de aanspraak door de Commissie niet ongegrond is verklaard, van artikel 21.

HOOFDSTUK IV

Dwang- en straffebepalingen

Artikel 23. 1. In geval van overtreding van een der artikelen 2, eerste lid, 5, eerste lid, 6 en 7, vierde lid in verband met artikel 5, eerste lid, dan wel van het niet voldoen aan een bij een vergunning gegeven voorschrift, kan Onze Minister op kosten van de overtreder doen wegnemen, vernietigen, beletten, verrichten of in de vorige toestand herstellen hetgeen in strijd met die bepalingen is of wordt in stand gehouden, gemaakt, gesteld, ondernomen, nagelaten of weggenomen.

2. Onze Minister kan bij dwangbevel de ingevolge het vorige lid verschuldigde kosten invorderen. Het dwangbevel wordt op kosten van de schuldenaar bij deurwaardersexploijt betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze, bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven. Binnen dertig dagen staat verzet open door dagvaarding van de Staat. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging.

Artikel 24. 1. Overtreding van een der artikelen 2 en 4, eerste en derde lid, zomede het niet voldoen aan een bij een vergunning gegeven voorschrift wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste één maand of geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

2. De werktuigen, toestellen of andere middelen, met behulp waarvan de overtreding is gepleegd, kunnen verbeurd verklaard worden, ook indien zij de overtreder niet toebehoren.

3. De bij dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 25. Indien een bij dit besluit strafbaar gesteld feit wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolgving ingesteld en de straf uitgesproken tegen hem, die tot het feit opdracht gaf of die de feitelijke leiding had bij het verboden handelen of nalaten.

Artikel 26. Met de opsporing van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast de door Onze Minister aangewezen ambtenaren.

Artikel 27. 1. De opsporingsambtenaren hebben, behoudens het bepaalde in artikel 123 van het Wetboek van Straf-

vordering, te allen tijde toegang tot alle inrichtingen. Zo nodig verschaffen zij zich die toegang met behulp van de sterke arm.

2. In woningen treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan vergezeld van een commissaris van politie of van de burgemeester der gemeente of voorzien van een algemene of bijzondere machtiging van de procureur-generaal bij het gerechtshof of van de officier van justitie, dan wel voorzien van een bijzondere schriftelijke last van een zijner hulpofficieren.

3. Van dit binnentreden wordt binnen tweemaal vierentwintig uur proces-verbaal opgemaakt, dat aan degene, in wiens woning is binnengetreden, binnen tweemaal vierentwintig uur in afschrift wordt medegedeeld. In het proces-verbaal wordt mede van het tijdstip van binnentreden en van het beoogde doel melding gemaakt.

4. De in lid 1 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd zich door bepaalde door hen aan te wijzen personen te doen vergezellen. In dit geval wordt hiervan in het proces-verbaal melding gemaakt.

HOOFDSTUK V

Over onteigening in het belang van de openbare drinkwatervoorziening

Artikel 28. Aan de Onteigeningswet wordt toegevoegd een Titel II *b* „over onteigening ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening.” Deze Titel bevat de volgende bepaling:

Artikel 72b. Onteigening van gronden en van zakelijke rechten, als bedoeld in artikel 4, waarvan de verkrijging is vereist ten behoeve van een inrichting, die ten doel heeft ter openbare voorziening water aan de bodem te onttrekken, dat bestemd is tot drinkwater voor menselijk gebruik, al dan niet mede bestemd tot andere doeleinden, kan geschieden uit kracht van een door Ons, de Raad van State gehoord, genomen besluit.

De bepalingen van de artikelen 62 tot en met 64 zijn te dezen van toepassing, met dien verstande dat, waar in de van toepassing verklaarde artikelen gesproken wordt van „plan van het werk” daarvoor kan worden gelezen „plan”, en dat artikel 15, tweede lid, voor zoveel betreft de vermelding van de aard en de strekking van het werk, en artikel 61 slechts in zoverre toepassing vinden, als de onteigening dient teneinde uitvoering te geven aan een werk.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 29. 1. Het bepaalde in artikel 2, eerste lid, onder c, is niet van toepassing op inrichtingen, die ten tijde van de inwerkingtreding dezer wet bestaan en krachtens op grond van de Hinderwet of van de aan die wet voorafgaande Koninklijke besluiten verleende vergunningen in normaal bedrijf zijn.

2. De in lid 1 bedoelde vergunningen behouden haar geldigheid.

Artikel 30. De Hinderwet blijft van toepassing op inrichtingen, voorzover deze anders dan tengevolge van het onttrekken van water aan de bodem, naar buiten gevaar, schade of hinder kunnen veroorzaken.

Artikel 31. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel „Grondwaterwet Waterleidingbedrijven”.

Artikel 32. Deze wet treedt in werking met ingang van een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 21 Juli 1954.

JULIANA.

De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,

J. G. SUURHOFF.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.

Uitgegeven de zeven en twintigste Augustus 1954.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 51/52, 2522;

Bijl. Hand. II 52/53, 2522;

Bijl. Hand. II 53/54, 2522; Hand. II 53/54, bladz. 3669—3672;

Bijl. Hand. I 53/54, 2522; Hand. I 53/54, bladz. 3399.